

23.8.2012

הידיעה על מותו של רפי ניר ז"ל העציבה אותי עד מאוד. זכיתי לעבוד במחיצתו באוניברסיטה הפתוחה, ולמדתי להכיר את חכמתו, את צניעותו ואת נועם הליכותיו של רפי. תמיד ידע להעניק עצה טובה, המלווה בחיוך, וכל הערותיו הנבונות והמחכימות נאמרו ברוח טובה. הוא השכיל להעיר ולייעץ מתוך עידוד ו"פרגון", ללא שמץ של התנשאות או ביקורתיות.

היכרותי הראשונה עם רפי הייתה דרך הקורסים "מבוא לבלשנות" ו"סמאנטיקה עברית – משמעות ותקשורת", שאותם הנחיתי במסגרת האוניברסיטה הפתוחה על פי ספריו החשובים, ועד היום אני נעזרת בהם לשיעורי. מלבד הידע הרב הטמון בספרים הללו, הם מעניקים חוויה אינטלקטואלית לקוראים ומעוררים את סקרנותם של הלומדים.

בקשתו של רפי שאכתוב את המדריך הדידקטי ואערוך יחד אתו את המקראה עבור הקורס "דרכי תצורת המילים בעברית בת-זמננו", המבוסס על ספרו המצוין "דרכי היצירה המילונית בעברית בת-זמננו", הכניסה אותי לעולם המופלא של היצירה הלקסיקלית על כל גווניה. למדתי רבות ממחקרו המעמיק והשיטתי בתחום זה, שגם בו אני ממשיכה לעסוק בהוראה, ואני שמחה לגלות כל פעם מחדש עד כמה הוא מועיל ומחכים.

רפי עודד אותי לכתוב את הקורס "לשון, חברה ותרבות" ואף שימש כיועץ וכאחראי אקדמי לקורס. הוא ליווה אותי בחכמה, בעצה ובביקורת אוהדת, ודבריו היו לי לעזר רב. הוא ידע לכבד את דרכי בכתיבה ולהוסיף הצעות משלו, שתמיד תרמו לי לתרומה חשובה. אני חשה שאני חבה לו רבות על התפתחותי האקדמית בעולם הבלשנות והסוציולינגוויסטיקה.

אזכור תמיד את רפי כאינטלקטואל וכבלשן למופת, אך מעל לכול כאדם בעל ישרה ואצילות נפש, היודע להקשיב לזולת ולכבד כל אדם, לתרום מידיעותיו ומחכמתו וליצור תחושת נעימות בקרב הסובבים אותו. יהי זכרו ברוך.

מלכה מוצ'ניק